Ja nemad läksid wõtsid weel nii rooniga wasta kui olnd meil mõne kalli jugulasse alune.

Kirk pe kuningas jai witsatses ja ütles, et mees pe liin jõ meie linna mano tagasi ja wõi palju aega pidt ära mes enne pühalik pelle ei olnd mind waise dnd pandud saada, ja läsnd nink wõtsnd pe linne wra ja wõttusse kentale aga sui kõige ei annd jõ purustanud käik ärä nee ette pidnud, pe joonun olli küll jõawäele meelt wastu aga kuningas ütles päale pidi sõda tehtämä nink käik nasjd saadi sada pandama, aga ehk tulli jõnamädega see ja ütles pe kuningas am nüüd wäega wihane ja tahab nüüd meid kõiki tapma. — nink ruttu läksjd jõ kõik nee ütlejä läksnd messt ja ista wäredt pääle maha sõda ritastides, ütts teise kõrd.

Kink pe kuningas tulli eesi sõda een ja temä jõa wäge tugeva, ja sui nemä jõure mano jai jõ astuma jõma laiwast wälle ja tulli wäredt mano nink nee ütlejä messt kuuardi sõik maani ja neide kuuatamine olli sui ütts suur wälgi lõämine. nink nemä ütlesjd kuningas sui ja meil oma eest abide jõ ärä tappa meid mitte ärä, nink see pe meie elämine läbi ehk leiad weel kedäki jõst omatsed. ja pe kuningas läksjpe ja tunnde oma endise naisi ärä seda temä mere päält olli tõstnud laewa, ja temä nõst ta täst sinni ja ütlel elat jõma ka ütz weel mo endine abidaes jõst ma ole jo wanemp jõsake ja hentäk naisi wõtnu. jõ ütlel pe naine sõa nüüd armas mees mina käneli sulle küll õigest et meie laste ärä wõedi ja elaja paja opmele panti. aga nüüd ole mina õnnelikult oma poja ärä löödnü, ja elän jõns laabustikult jõst mull ei ole midagi puutus olnu tämpätseni päiwani mes enneki ole tahtnu. ———

Ja nüüd olli kuningas weike aega jõst ta wõt oma naise käe pärä ja wei laiwa nink tõnga ärä, nink ütlel omale jõawäele, läsnd jõst ärä, jõst mina ole pe löödnü mes ja annun mõtli saada ole= wat. —— Ja nüüd läks pe kuningas oma jõawäega een, aga pe ei käige oma linnakesta taadan kaani sulle kuningas linna mano, ja jõät jõ jõmä kõwale. — Kink nüüd pidas kuningas ütte juure pitä omma entist naist ja naise wasta wõttes. aga pe täise naise olli pandnu kenicen hänna aega ja laskun ilma mõõda minemä, ja temä olli nii habe ja sari. et teda käigide ei ilmnes oma linna linjas käts, kui emeti, oras hain, parajun puhun, ja sinine kinni, ei ole temäst palju tähele pandnu. —

juttus tunnut ütz laste wana 60 aastane naisterahwas. — —

2. Kolm kengesõme otsjat.

Suure tee weeren kasst wäega palju rahwast ütte lugu jõst, elas ütz tubli rikkas mees, ja temä jõdä olli kõiki wasta wäega kelde ja armuline. nii et temä kõiki wasta wõt ei ja temä poole käsjd tulli. nink neid ei mitte kedäki jõmäda ärä ei lasse.

Ja ütlõrd ütles temä oman mõttes mina olen küll jõns ilmnes kõikide käe olnu ja kõiki wasta wõtnu, ei täsjä kui minno jõmäst täisen ilmnes nookatas wasta ei õtnu, ma taha eesi een pereen oman kengesõmet nõttu joada, ja ta wõi nõas teele minnä. ja kengesõmed ärä otsi, nink nõttu joada. ta pand oma reisi kaani kaksi nink naddal teele.